

UJ CIMBORA

KÉPES GYERMEK LAP

Kellemes husvéti ünnepeket!

Mit tudott meg a két kis kíváncsi?

1937. MÁRCIUS
20.

V. ÉVFOLYAM
9. szám

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR - SZERKESZTI: FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: CLUJ, STR. BARON L. POP No. 5. - TELEFON: 6-87.

Megjött már a mi kis fecskénk!

Fecske, fecske, villásfarku fecske,
Hosszú útról jöttél tegnap este,
Hozott Isten hűséges barátunk!
Legyen házad a mi kicsi házunk.

Fecske, fecske, villásfarku fecske,
Lesz számodra jó kövér legyecske.
Csak csicseregj, énekelj minálunk,
Hadd viduljon fel a mi kis házunk.

F. László Marcella.

A téli toborzóverseny eredménye.

Lezárult a téli toborzó-verseny. Nagy most az izgalom, kik s mit nyertek? Akik nem reszelték a fáradságot és dolgoztak az Uj Cimboráért, azok most el is veszik a toborzó-verseny kitűzött díjait.

A téli toborzó-versenyen legtöbbet toboroztak a sávádslai ref. iskolások, Deák Sándor vezetése alatt. Ők 12 új előfizetőt gyűjtöttek. Így az I-ső díjat, a pár fajgalambot ők nyerik meg. Utánuk jó Nagy Jenő Brasov, aki 10 előfizetőt gyűjtött, így a II-ik díj a pirosszemű fehér nyuszi őt illeti meg. Csepreghy gyerekek Rodna és Páll Bandi Mercurea Ciuc 5—5 előfizető után Fehér Évi 4 előfizető után III-ik díjat kapnak és pedig könyvjutalmat. Ajándékban részesülnek 1—2 előfizető után: Hodis Ili, Goldstein Kató, Lédeker Éva, Mártonffy Laci, Inczeffy Gabi, Nagy Feri, Mártonffy Éva, Fogarassy Elemér, Schwimmer Gabi.

A téli toborzó-verseny eredményével megvagyunk elégedve, mert látjuk, hogy kis olvasóink figyelemmel olvassák az Uj Cimborát, s helyes érzékkel mindig tudják, mikor hol a helyük? Ez pedig nagyon fontos, hogy közös nagy gondolat, cél, közös munkájára nevelni tudjuk magunkat. Társadalmi intézményeinket, iskoláinkat, egyházainkat, mind-mind közös munkával tartjuk fenn. Az Uj Cimborá fennmaradása is mindnyájunk közös ügye. Ezért olyan fontos az Uj Cimborá toborzása.

Kertészkedjünk kis cimborák.

Ahhoz, hogy ügyes kertészek legyetek, nem elég tudni csak, hogy melyik virágot mikor kell vetni, de tudni kell a gondozását is, továbbá, hogy milyen a virág magva. Azokról a virágokról, melyek gyűjteményünkben vannak, rövid ismertetőt rendre-rendre közlünk.

Oroszlánszáj, vagy tátogó, latinul: Antirrhinum.

40—60 cm magasságra is megnő. Hosszú, egyenes, vékony szárát szinte elborítják a szebbnél szebb lila, piros, bordó, fehér, sárga, vagy rózsaszín virágok. Azért hívják Tátogónak is, mert, ha egy kis virágot a tövénél két ujjal megnyomunk, a virágok szirmai úgy nyílnak szét, mint egy száj. A gyermekek előszeretettel tátogatják. Kellemes illatú virág, vázában sokáig eláll frissen. Hálás, kedves a gondozásért. Szereti a nedves, napos oldalt. Juliustól egész a fagy beálltáig mindig nyílik. Vetési ideje március vége. Szabadba is vethető május hónapban.

Magva olyan, mint a petuniáé, apró fénytelen, fakó fekete. Városi gyermekek ládáikba is ültethetik. Egy nyári, de enyhe télben áttelel és újra nyílik a következő nyáron is.

Mint hogy az idei husvét március 20. és ápr. 1-i számok közötti időszakba esik, ezért husvétii cikkeket még az április 1-i számban is közöl az Uj Cimborá. A husvétii szám fehér-cimlap képét kis olvasóink színes ceruzával tetszés szerint ki is festhetik.

KIS HIREK.

Helyreigazítás. A február 20-i szám eszperantó leckéjében a következő nyomdahiba történt: noua lecionot szedtek, pedig a helyes kitétel: noua leciono.

A március 1-i számban pedig smili helyett: *simili* a helyes kitétel.

A márc. 10-i szám a 78-ik oldalon a tördelesnél kimaradt az utolsó sor után a „Zizi története“ első hasábjában egy mondat. Helyesbítése: ... az érdemeid szerint fogod elvenni jutalmadat! — mondta távozóban a koldusasszony.

*

A „Zizi“ gyermekoperett előadására a próbák már rendszeresen folynak. A rendezőség kéri a szülőket, hogy a gyermekeket a próbákra pontosan küldjék el. Az előadásra a szerkesztőségben már is lehet előjegyzéseket tenni a jegyekre vonatkozóan. A legjobb helyek biztosítására jó az előjegyzés.

Virágvasárnap.

Virágok napja, szép virágvasárnap,
Jövel, jövel már, bontsd ki röpke szárnyad!
Hintsd be virággal az avar mezőket,
A kertek fáit félve rüggezöket,
Óh, szánd meg őket!

A tél hosszú volt, oly zord s oly kegyetlen,
A rét, az erdő még most is kietlen.
Virágok napja, jer, lehelj a földre,
Bús szürke foltjait varázsold zöldre,
Szép puha zöldre!

Jövel, jövel, s te véled fecske, gólya,
Üres fészkeknek hadd legyen lakója!
Szakadjon vége a nagy némaságnak,
Szívüket töltsd be, akik dalra vágyanak,
Oly régen vágyanak!

Ihol, közely. Feje virággal ékes,
Az arca nevetős, a hangja édes.
Bájos, milyennek a szívem kívánta,
Mint egy virágos, nevetős leányka,
Szép kis leányka!

Ihol, már itt, virággal megrakodtan,
Hallom a dalt is: fecske száll amottan.
Eresz aljának újra van lakója,
Csergő patakban kelepel a gólya,
A kedves gólya!

Ihol, már itt van. Nyílnak a virágok.
Vdám dal járja be a nagy világot,
Leszállt a földre szép virágvasárnap,
Hirdetve hegynek, völgynek, rónaságnak:
Legszébb vasárnap! Benedek Elek.

Az ötödik husvét.

Irta: **Ferenczy László Marcella.**

Öt esztendő! Az örökkévalósághoz viszonyítva egy röpke pillanat. Egy emberöltőben egy életállomás. Az Új Cimborá életében egy új határkö. Minden esztendő, minden húsvétja egy-egy évforduló — emlékeztetője az ötév előtti elindulás nagy eseményének.

S ha egész évben gondok, nyugtalanságok vesznek is körül, úgy húsvét táján — a nagypénteki gyász és szomorúság után — mindig megnyugvással és reménységgel nézünk a Golgota felé. A megváltás munkája nemcsak egy emberért, egy népért történt, de minden ország minden emberért. A feltámadás nagyszerű ténye által Jézus legyőzte a Halált. Örök ajándékul adva az emberiségnek a feltámadás hitét.

Hogyne telne meg bizalommal, erősödéssel, hálával, új reménységgel ilyenkor a lelkem, hiszen a húsvét adta az Új Cimborát is gyönyörű ajándékként a transilvániai gyermekeknek. Hálával telik meg a lelkem mindazok iránt, akik megértették az idők szükségességét és lelkük melegével, teremő gondolatával a lap munkatársai sorába álltak s küzdenek ma is velem együtt ezért a kis lapért, az ötév előtti húsvét e szép ajándékáért.

Vajjon úgy fogadtuk-e ezt az ajándékot, ahogy ezt az Isten kegyelme adta?

Szólok most a húsvéti harangok szaván keresztül kicsinyekhez és nagyokhoz. Min-

denkihez, akinek füle vagy a hallásra és szeme vagy a látásra. Bizony nem úgy fogadtuk. Mert akkor, amikor erős farként, mindnyájunknak melléje kellene állnia ennek az egyetlen számottevő kis romániai magyar gyermekújságnak felekezetre, vallásra való tekintet nélkül, — akkor bizony némely ajtókon ma is hiába kopogtatunk.

Testvéreim! Szülők! Tanítók! Intézmények vezetői! Népünk irányítói! Legkisebbtől a legnagyobbig — nézzetek most be hozzám, kis szerkesztőségünkbe, az íróasztalra, ahol az eltelt évek eredményei sorakoznak előttem, körülöttem. Négy szép könyv. Az Új Cimborá négy évfolyamának az aranybetűs kötése. 1933, 1934, 1935 és 1936-os évek eredményei — most léptünk az ötödik évfolyamba. Nézzetek be és olvassátok el, amit most írok.

Én Uram Istenem! Átszenvedtem ezért a kis újságért az elindulás bizonytalanságát, minden keserűségét, bizony mondom, hogy tenger sok küzködés, harc, fáradtság árán jutottunk ennek az eltelt négy évnek gyönyörű eredményéhez.

De bármilyen szép eredményeket érjünk is el, hogy távoli messze országok írnak hozzánk elismerő leveleket az egyetemes gyermek-kulturáért végzett munkánkért, mind nem sokat ér, ha itt még mindig anyagi bizonytalanságban vergődünk — csak azért, mert ilyen, vagy olyan szempontok miatt némely ajtókat még ma is hiába kopogtatunk.

Százhetvennyolcezer tanköteles magyar gyermek beszéli édes anyanyelvünket. Hol vannak ezek az Új Cimborá olvasótáborából? Legalább a tizedrésze? Bizony, bizony megszámláltatunk s mint a korhadt fa törzse tűzre vettetünk, ha nem értjük meg az idők szavát.

Azért küldettünk el, hogy munkánkat elvégezzük, hogy kapocs legyünk és híd az élet és az iskola, gyermek és gyermek, minden magyarul beszélő gyermek között. Az életre, az életnek nevel az Új Cimborá, mert hiszen erre van most szükség.

S ha küzdelem a további sorsunk, vállaljuk továbbra is, de legalább érezzük, hogy ezekben a küzdelmekben mindenki mellénk áll — s azokon a bizonyos ajtókon sem hiába kopogtatunk.

Igy a húsvéti harangok zúgása új erővel, bátorsággal tölti meg a lelkünket, hittel, hogy a jó Isten megőrzi, megtartja Transilvániának ezt a kicsi magyarnyelvű gyermek-ujságját — a gyermeklelkek e napsugarát, kis fehér szigetét.

Szerencse fel!

Iffúsági regény. — Irta: **Horváth Sarolta**

(3-ik közl.)

Felébredt. -Békés, csöndes nyári éjszaka. A kitárt ablakon bevilágított az ezüstös holdvilág. Néhány incselkedő rózsafaág bólogatott befelé. Az ablak alatt Jutka liliomai illatoztak. Domi megenyhült arcán békés mosolygás derült. A szomszédos ágyban boglyas fejjel aludt Zoli. De jó, hogy csak álom volt, hogy mélységbe zuhant. Az óra fél kettőt ütötte s Domi most már álomtalan mély alvásba merült.

III.

A felhők közelében.

Néhány nap mulva a felkelő nap vidám kis társasággal találkozott a poros országúton. Egy komoly, barnarcú bácsi, egy pirosruhás kislány és három fehéringes, rövidnadrágos gimnázista.

Mindnyájan alaposan fel vannak szerelve csomagokkal és egytől-egyig vidámak. Harmati bácsi azt mondta, hogy most már eléggé kipihente Domi az utazás fáradalmait és éppen ideje, hogy valami komoly dologhoz lássanak. A fiúk megszeppentek, nem tudták, hogy milyen dolgot szánt nekik a bácsi, de csakhamar felvidultak az arcok, amikor elhangzott e két szó: Kirándulásra megyünk. Már az utiterv is meg volt. Felmennek a havasra, megnézik a tengerszemet, szednek havasi gyopárt s azután útbaejtik a Bóli barlangot is. A jó Harmati néni sok jót süttött, főzött az útra s boldog izgalommal elindult a kis csapat. Egy darabig az országúton haladtak, de csakhamar letértek róla, hogy a hegy lábát elérjék. Kora reggel volt még. A madarak s a fák is alig ébredtek. A sűrű köd még vastag lepedőként feküdt a vidéket. Vidáman beszélgetve, észre sem vették a hátra hagyott kilométerek okozta fáradalmat. Égett bennük a vágy a csodás szépségek után, akik a hegy magas órmáról integettek feljök. Mikor már egy jó órája meneteltek felfelé, Harmati bácsi megállította őket s hátrafordulva, lemutatott az alattuk levő völgyre.

Mind a négyen szótlanul bámultak, majd újjongani kezdtek. Alattuk, mint egy gomolygó fehér tenger, hullámozott a köd, a sűrű, fehér köd. Itt-ott kicsi és nagy szigetek emelkedtek ki belőle. A gyermekek előbb nem tudták elképzelni, hogy mik lehetnek azok. Zoli megis kérdezte, hogy lehetséges, hogy a vidék többi részét köd borítja, míg vagy öt-hat helyen is olyan a föld, mintha sziget lenne. Apja aztán megmagyarázta, hogy azok a szigetnek látszó valamik — hegyek. A köd mind lejjebb, lejjebb ereszkedik a völgyre, maga felett hagyva a magasabb részeket. Azok a magasabb részek kiállanak a ködből, mint a tengerben a szigetek. A felfelé szálló köd esőt jelent.

Intett a fiúknak, hogy induljanak. De azok mindegyre megálltak, hogy a mögöttük lévő csodás tengerben gyönyörködjenek. De egyszer csak eltűnt végleg a köd, csak a mélyebb völgyekben gomolygott még itt-ott, rongyos, fodrs széllal, hgy a mind erősebben melegítő nap azt is felszívja, eloszlassa. A kis társaság most már aranyos napsugárban, harmatos fűvön folytatta útját. Aki még nem járt magas hegyeken, az nem látott igazi, dús fűvet. Seholy vadvirág nem nyílik, mint a havasi legelőkön. Seholy sem oly nagy és oly fényes szemű a margarét, mint itt. A harangvirág lila csengettyűje szinte haragnak is beillik. És hány ilyen harang van egy száron. Aztán az az ezer színű sok más virág, amelynek a nevét csak híres tudósok ismerik Gyönyörű szőnyeget alkot a sok vadvirág, olyan szőnyeget, amilyent nem szőnek egész Perzsiában. És madárdal, mindennütt madárdal. Édesen csengő, trillázó hangok, amelyek között nincs egyetlen kellemetlen hang se.

Nem is csoda, ha barátaink szótlanul lépegettek a kanyargós ösvényen fölfelé. Lelkük megtelt a sok szépséggel. Még Jutka is csöndes volt, ami ugyancsak nagy csoda, ha arra gondolunk, hogy egy tizenkétéves, második gimnázista lányról van szó.

A mérnök mosolyogva figyelte őket, de ő sem beszélt. Csak itt-ott ejtett egy pár szót, ha valami ritkább virágot, vagy madarat pillantott meg. Jutka a pillangóknak örült a legjobban, amelyek vidáman röppentek virágról-virágra.

Nemsokára megpihentek, egy juh esztenánál, ahol friss sajttal kínálta őket egy kis román fiú. El is diskuráltak vele szívesen, mert elég értelmes gyerek volt Gyorgye. Mikor Jutka azt mondta, hogy szeretne egy kis bárányt megnézni, csakhamar elfutott és egy fekete foltos báránnyal tért vissza, amely szomorú bégetéssel felelt a kis lány gyöngéd símogatására. Évés után friss forrásvizet ittak és vidáman folytatták az utat, amely egyre meredekebb lett. Az élesszemű Lajcsi hamar észrevette, hogy már csak bükkerdők közt haladnak. A mérnök megdicsérte figyelméért s bízta a többieket is, hogy nyitott szemmel haladjanak előre.

Csakhamar elérek oda, ahol már a bükkfa is csak fenyővel vegyesen alkot erdőségeket. Minél magasabbra mentek, annál kevesebb lett a lomblevelű fa és annál több a tűlevelű. Ezeröttszáz méter magasságban már csak elvéve találkoztak egy-egy lomblevelű fával. De annál több lett a fenyő. Hatalmas, szálas jegenyefenyők sorakoztak egymás mellett, balzsamos illatot lehelve ki tűleveleikből. Némelyiknek a kérgén kiszivárgott az aranyszínű fenyőszurok. A talaj teleszórva sárgult tűlevelekkel és barna fenyőtobozzal. A fiúk azon gondolkodtak, hogy hogy hány éves lehet egy-egy öregebb fa. Lajcsi, aki nagyon szeretett olvasni, elmondta, hogy azt legkönnyebben a fa kivágása után lehet megállapítani. Mert minden fának a törzse annyi gyűrűből áll, ahány éves a fa. Jutka fel is fedezett egy lefürészelt fatörzset, amelyen megszámlálták az évgyűrűket. Éppen negyvenhét volt rajta, pedig nem is volt vastag törzs. Ha ez a vékony fa ennyi idős lehetett, mennyi idős az a sokkal vastagabb. Bizony megvan több, mint százéves.

Mind magasabbra hágtak s egyszer csak meglepetten kiált fel Domi: „A fenyők minden száz-kétszáz méter után kisebbek lettek!” A magyarázatot hamar megkapták erre is. „Minél magasabbra megyünk, annál törpebb a növényzet.” A jegenye fenyő után a luc-, majd a borókafenyő következik, végül pedig a törpefenyő, amely már majdnem eserje, kétezer méteren felül pedig már a törpefenyő is ritka. Ott már csak a talajhoz lapulva fordul elő. Itt már a kokolyzás kezdődik. Ennek örültek a kirándulók. Apró, hamvaskék gyümölcs ez, nem sokkal nagyobb egy szem borsnál. Nem mindenki szereti, mert egy kicsit fanyar ízű, de a havasi lakók — ha van türelmük szedni — jól keresnek vele.

(Folyt. köv.)

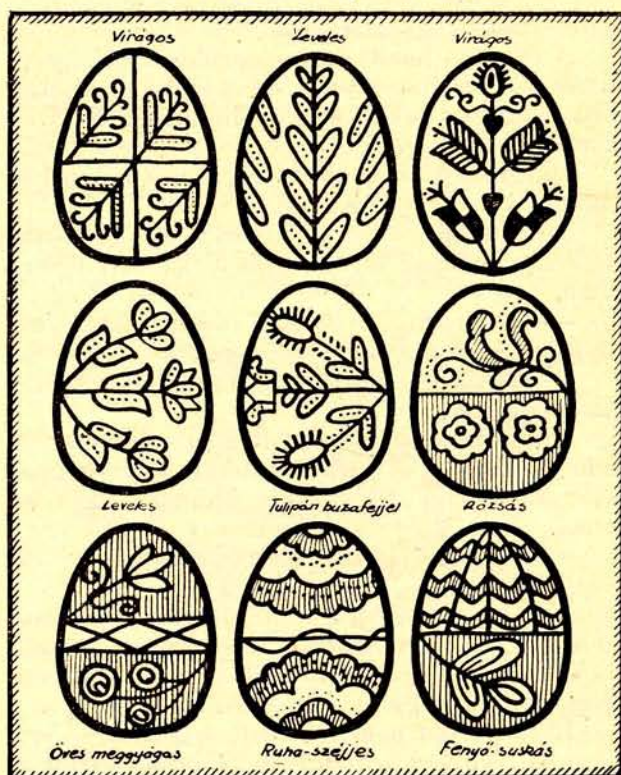
Husvét ünnepén.

Krisztus Urunk elvázelt
a kereszten:
két évezred távolában
egy pénteki reggelen.
De harmadnap halotaiból
feltámadt:
s most mennyben ül,
jobbán a mi Istenünknek,
Atyánknak!
Édes Jézus, ki i l y halált
szenvedtél,
a sok bűnös, a sok gonosz
emberér';
Vedd szívünknek fogadalmát,
hogy a jóra törekszünk:
Dicsőséged részesei
holtunk után úgy leszünk
Halleluja! Halleluja!
Jézus Krisztus: Isten Fia,
segíts ebben minekünk.

Landtné Ady Mariska

HUSVÉTI RAJZISKOLA.

Hímes tojások.

Próbáljátok meg ti is kis cimborák ilyen szép tojásokat festeni.

Feltámadás ünnepén.

Irla: **Teleky Dezső.**

Jézusom, Te értünk éltél!
Jézusom, Te értünk haltál!
Jézusom, Te harmadnapra
Vigaszunkra feltámadtál!

Megmutattad, hogy a Szellem
Örökre él, nincsen veszte,
S megújulva feltámad a
Lélek dicsőséges Teste.

A húsvétnek ünnepnapján
Örvendezzünk Embertársak!
Ma egészen más hangja van
A harangok zúgásának!

Diadalmas zengő szava
Feltámadást hirdet nekünk...
Kik Istenben bízva bízunk,
Balsorsban sem csüggedhetünk!

Jézus nyomán járjunk mindig!
Ő az Élet Kútforrása
Öröktavas Hírdetője
Örökélet Harsonája.

Margitka húsvétja.

Irla: **Holstein Mária.**

Sárgult a levél, hervadt a virág. A szomorú
mennyboltról haragos felhők integettek a sü-
völtő hideg szélnek:

— Állj meg már! Nem látod, hogy pusztul
minden? De az őszi szél csak azt zúgta, nyögte
nagy ridegen:

— Ennek így kell lenni!

A haragos felhők keserűségökben toványar-
gáltak s a bánatba borult ég szürke szeméből
sűrű könnycseppek hulltak, hulldogáltak szo-
morú csöndességgel.

Margitka a nagy karosszék kellős közepéből
bámult ki a nyitott ablakon.

Addig-addig nézte a bánatos síró felhőket,
hogy az ő könnye is megeredt és sírt-sírt keser-
vesen.

— Ne sírj kislányom — súgta beteg édes-
anyja a közeli ágyon.

— Ennek így kell lenni! mormolták a láztól
cserepes ajkak.

Margitka szívtépő fájdalommal nézte szen-
vedő édesanyját. Hogy elhervadtak arcáról a ró-
zsák, most fehérebb a künn szállingó sárga le-
vélnél.

— Vigy magaddal, édes, jó anyám! -- zo-
kogta Margitka.

— Nem lehet, drága gyermekem! De azért
ne búsulj! A lelkem mindig veled lesz és egyszer
majd csak együvé kerülünk a szép mennyor-
szágban! Csak légy jó, édes kicsi leányom!

És Margitka nem sírt, nem zokogott többet,
de, mikor látta, hogy édesanyját betették a hideg
sírgödörbe, majd megszakadt kicsi szíve báná-
tába.

Abban a percben az ő lelkében is meghalt
valami. Meghalt a szeretet, reménység és a bi-
zalom. Nem maradt benne csak nagy üres-
ség, sok keserűség és végtelen bánat. Attól a
pillanattól kezdve nem szerette játszótársait. El-
dobta játékeit. Csak ült-ült az ablaknál és nézte
a kihalt világot. Gvászolt a fa, gyászolt az ég, a
föld. Fekete volt minden, mint az ő ruhája, szo-
morúság volt mindenütt, mint az ő lelkében.

Aztán hullott a hó. Zajtalan csöndességgel
takarta be a kihalt világot, akárcsak a fehér
szemfedő édes anyja hideg arcát, sötét ruháját.

És Margitka addig búsult, szomorkodott,
hogy nagy beteg lett belé. Ágyba került és már
inajdnem a temetőbe vitték.

De erős szervezete mégis győzedelmeskedett.

Mikor jobban lett, édesapja csakhogy örö-
met szerezzen neki, új mamát hozott a házhoz,
aki szívesen gondozta, becézte akárcsak az édes-
anyja.

Margitka rá sem nézett, vissza sem mo-
solygott szeme mosolyára, csak kesergett tovább
nagy szomorúsággal.

Közben telt, mult az idő.

Már nem kellett annyi tűz a szobába, a lám-
pát sem égették olyan sokáig. Egyszer csak ta-
karítottak, aztán szép piros tojást festettek, ka-
lácsot sütöttek s megérkezett a húsvét.

Reggel kongtak-bongtak a harangok, hivo-
gatták az embereket az Isten házába. Margitkát
is felköltötték, felöltöztették újdonság új ruhába s
elvitték a templomba. Ott mindenkinek olyan
különös öröm sugárzott az arcáról. A pap bácsi
éppen a feltámadásról beszélt. Elmondta, hogy a

kegyes, jó asszonyok, mikor szombat-elmúltával Jézus sírjához siettek, azt üresen találták. Maga édes Megváltók, kit kerestek, jelent meg előttük és azt mondta, hogy menjenek és beszéljék el tanítványainak, hogy ő nincs ott, mert feltámadott.

Margitkának csak annyi ragadt meg a fejében, de ez éppen elég volt arra, hogy valami különös reménységgel töltsse el szomorú lelkét.

Mikor hazment sokkal nyugodtabb volt, mint máskor. Még szép új babáit is előszedte és gyönyörködött bennök.

Ebéd után a cselédek, ünnep lévén, sétálni mentek. Új mamája kissé lepihent. Margitka csak ezt várta. Szépen csendesen kiosont. Ment-ment, kerülő úton, hogy senki sem látta, ki, ki a temetőbe.

Hiszen ma van a föltámadás!

Jaj, ha eléje toppanna édesanyja!

Várakozva, félve, szívdobogva tekintett körül, de nem jött.

És ahogy figyelmesen körülnézett, látott olyan dolgokat, miket eddig észre sem vett. A kihalt, szomorú világ, a reménység zöld színébe öltözve, vidáman, aranyfénybe borulva kiabált eléje:

— Új életre feltámadtam!

— Mi is itt vagyunk újra! — susogták a rügyeikből bontakozó pici levelek.

— Meg se haltunk! — kacagtak a fakadó virágok.

— Örökké élünk! — bólogatták a ringó fűszálak.

— Hála neked jó Istenünk — csicseregtek a dalos madarak.

— Csakugyan feltámadt minden — csodálkozott nagy örömmel Margitka.

És olyan könnyű lett egyszerre a lelke. Most már biztosan tudta, hogy édesanyját is viszont fogja látni, ha nem is most, de majd egyszer, mint, ahogy ő biztatta ágyán.

Csodálatos. Már előtte domborult a szépen gondozott sírhalom. Nem találta üresen, mint azok a jó asszonyok Jézus sírját. Mégse sírt, még egy könnyet se hullatott, mert már tudta, hitte, érezte, hogy édesanyja él ott fenn örökké.

Összetette két kezét és imádkozva, vágyakozva tekintett a végtelen kék égre és elgondolkozott hosszan, sokáig.

Egyszer csak érezte, hogy két szerető kar átöleli s könnyek s csókok közt súgja valaki fülébe:

— Édes kicsi lányom, csakhogy megtalálatok.

Margitka boldogan borult az érkező keblére, pedig látja, hogy az csak az új mamája. De érzi, s tudja, hogy a szeretet, mely őt most aggódva kereste, édesanyja küldte.

E naptól kezdve szíve nem volt többé kietlen pusztaság. Ismét beköltözött a szeretet, bizalom és ezekkel együtt az öröm és a jó kedv.

Margitka lelke új életre támadt!

Dr. Kopasz kalandjai.

Írta és rajzolta: Nagy Kató.

15.

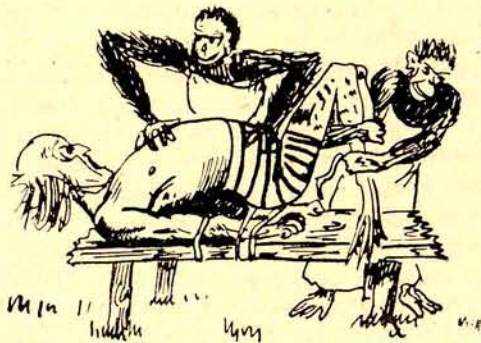
Orangutániában

(cseberből-vederbe.)

Békaországból megmenekült ez igaz, de végzete még rosszabb helyre vitte: Orangutániába, a majmok császárságába került. Itt egy vándor cirkuszos fogta el. Ez rögtön látta, hogy ez a különös szerzet feltűnően hasonlít a majomhoz csak éppen nem olyan szép, (mert a majmok persze meg vannak győződve, hogy sokkal szebbek az embereknél). Hogy minél nagyobb sikert arasson foglyával, elhatározta, hogy megoperáltatja: sasárnyakat tétet a hátára és a fejét kicseréli egy krokodiluséval. Szerencsére még csak az érzékellenítő injekciókat adták, amikor megjelent az Orángutáng Tudományos Akadémia kiküldöttje és megvásárolta a szegény doktort, (mint egy levágásra szánt csirkét) a tudományos kísérletek számára.

A kísérletek megint előlről kezdődtek, de dr. Kopasz már mindenhez hozzá volt szokva,

teste acélossá edződött a sok nélkülözés közepe. Nyomorúságot, szenvedést egyforma egykedvűséggel viselte el. Ebben az időben Kercsák hercegen a nagy hadvezéren kitört az örültség.

A nagy hadgyakorlaton fordítva ült a lovára és nagy beszédet tartott a háboru ellen. Erről aztán már biztosan meg lehetett állapítani, hogy megbolondult (mert, ha egy hadvezér a mestersége ellen beszél, akkor csak bolond lehet).

Macska-iskola.

Nagy volt Dorombfalván a sürgölődés, lőtás-futás. Minden háznál takarítás, fésülködés, mosakodás. Versenyt tartott cincogók pusztítása, összefogdosása. Mert nagy hír terjedt szét Dorombfalván szeltében és hosszában, hogy Hammas Ferkó tanfelügyelő úr önagsága közlebről iskola vizsgálatra érkezik. Már pedig ez nagy szó, rendkívüli esemény, amiben nem minden falunak lehet része, de Dorombfalvának éppen sohasem volt. Ennek a falunak lakói még sohasem láttak eleven tanfelügyelőt falaik között. Éppen ezért most kitennie kell minden háznak magáért, hogy meglátszodjék az egész falu külső képén az iskola áldott intézményének hatása.

Van nagy meszelés, tapasztás, sepregetés, súrgatás, sütés-főzés, mosás, tisztálkodás. Könyveket, naplókat, ceruzákat, tollszárazakat leporolni, rendbeszedni. A papucsokat szépen a portól lerázni, érdes nyelv-kefével lekefélni, lemosogatni, hajat kifésülni, fogakat, torkot egy kis tejeeskével kimosni, kigargarizálni. Ez most minden falusi ház legfőbb foglalatossága.

De különös gondot kell fordítani az iskola külső-belső tisztaságára, rendjére és a növények szorgalmára is.

Meg is történt Panni tanítónő-kisasszony felügyelete alatt az iskola tisztába hozatalára minden intézkedés. Most még csak a leckéket kell betanulni és számbavenni, aztán jöhet Hammas Ferkó nagyságos úr minden pillanatban, mert Panni kisasszonynak nincs miért szégyenkeznie. A tanterem gyönyörű tisztaságtól csillog, mint a ragyogó napfény. Térképek, tábla, számológép, minden rendben, a helyén. A növendékek, a kis cirmos-csemeték csinosak, tiszták, máslisak, megfésülködöttek, a könyvek is szépen beborítva védő papírral, tisztán várják a kis cicák kézbevitelét a feladott lecke nyilvános és hangos szóval történő elolvasására.

De valami haragos, villogó tekintetet látunk Panni kisasszony szeméből szétlővellni, mert

a lecke körül, úgy látszik, nincs minden rendben.

— Jaj! mit fog mondani Hammas tanfelügyelő úr önagsága, ha meglátja, hogy még a mai leckét sem tanultátok meg?

Lámcsak! Peti úrfi már ki is kapta a magáét, mert azt sem tudja megmondani, mi volt leckének mára feladva.

— Most szépen térdelj a sarokba, a falfelé! Meg ne lássam, hogy visszafordultál, amíg engedelmet nem kérsz és hiba nélkül nem fogod tudni a mai olvasást!

— Ti pedig Anna, Cili, Jutka ide figyeljtek! Aki nem tudja tovább folytatni az olvasást: kikap. De ne gondoljátok ám, hogy holmi cincogó-cubákat! Nem lám! hanem gyönyörűen hegyes-kukoricára térdeltetem.

Szegény Panni kisasszony olyan lelkére vette a tanfelügyelő úr látogatásának hírét; olyan nagy igyekezettel és buzgósággal készítette a magas látogatásra növendékeit, hogy hirtelenében a pápaszemét is otthon felejtette.

De ez még jószerecse Annának és Jutkának, mert, amint a kép is mutatja, ők sem nagyon tudják illő figyelemmel kíséreni az olvasást. Amíg Cili olvas, Anna a saját könyve helyett a Ciliét figyeli sanda szemekkel s ha tovább kell folytatni az olvasást, a maga könyvében már nem kapja meg. No, no, még palagát kap érte! Jutka meg a hóka szemével egészen az ajtó felé sandít, hogy vajjon nem jön már az a félelmetes Hammas Ferkó tanfelügyelő úr? Esetleg beh jó volna, ha egy cincogó urficska betévedne a tanterembe, ő menten tornagyakorlatokat végezne. Egy-kettőre utána rohanna és már olyan gyakorlatot szerzett, hogy két ugrással biztosra veszi, hogy elcsipné a dezentort.

— Jó lesz figyelni, gyerekek! — szólal meg Panni kisasszony.

Önfőző vers.

Madár szállt az ablakra,
Erre a szép kis lakra,
Nem lakik itt Szücs Rózsa,
Hanem egy szép szál rózsa.

Van locsoló szagos vizem,
Eljöttem, hogy megöntözzem,
Nesze, nesze, rózsaszál,
Soha el ne hervadjál!

Hollstein Mária.

Éppen kapóra jött a figyelmeztetés, mert Jutka már annyira elmélázott, hogy szinte leejtette a könyvét.

Pedig még hátra van a tantárgyakból a beszéd- és értelemgyakorlat, amikor mindnyájunknak felelni kell a miau szó értelmezéséről. Azután a természetrajz, amelyből a cincogók fogazatáról, nemzeti nyelvéről, fészekrakásáról és egyéb haszontalanságairól kell feleletet adniok a Panni kisasszony múlt órai magyarázata alapján.

— Arról szó se legyen, hogy valamelyik majd azzal mentegesse lecke nem tudását, hogy

nincs tankönyve. Legyen! Ha pedig nem tud venni, tessék jegyzeteket csinálni a magyarázatok után!

Igy bizony! Ilyen szigorú Panni kisasszony. De nem is csuda, mert a növendékek olyan rossznak, hanyagok, haszontalanok. A cincogókkal is csak játékból foglalkoznak, mert azokat — bezeg — pofozhatják, amíg csak egy szusz van bennök.

— Csend és figyelem, gyerekek! Jő a tanfelügyelő úr! . . .

Nagy Mihály.

A szívek dala.

Szavaló-kórusra írt vers. — Irták: Nemes Nagy Lajos és Márta.

Szerzők minden jogot fenntartanak maguknak.

<p>1. Kl. S amint a szív bevégzi csodás dalát
Megszólalnak az égi harsonák...!
És a halkuló, lágy akkorddal...
Felhők kúsznak bíbor fodorral...
Fk. Felhők kúsznak
Lk. Bíbor fodorral</p> <p>2. Kl. Bíbor fodorral...</p> <p>1 3 Kl. Oh, szólaljt meg Tisztaság érző szíve</p> <p>1. Kl. És az égi tisztaság hulló szíve szól...
Fk. Szól
Lk. Szól</p> <p>2. Kl. Szól...</p> <p>3. Kl. Ember, én örök talizmán vagyok...
Ember, én a tisztaság érző szíve
vagyok...!
Ha engem köztetek valaki keres...
Az vagyok, mit a föld csodaszépnek
nevez...!
Én vagyok a harmat minden kis
virágon...
Én öröködöm kisdedeknél a mosolygós
álmon...
Én minden szépségben csak az Istent
látom.
Én vagyok a titkok titka a világon.
Én vagyok a lélek tündöklő fény-
pontja...
Én vagyok az anya első édes csókja...!</p> <p>K. K. Én vagyok az anya első édes csókja...!
Lk. Első édes csókja...
Keress magadban...! és ha hívsz talán...
Ott leszek elrepült álmaid hajnalán!
Díszbe öltözött lelkednek egén...!
Ahol én vagyok, ott nincs lelki szegény!
Ott kincs van, ott élet s boldog világ...
Én vagyok a lelki tisztaság...!</p> <p>K. K. Én vagyok a lelki tisztaság...
Lk. Lelki tisztaság...!</p> | <p>1. Kl. S amint a szív bevégzi csodás dalát
Megszólalnak újra az égi harsonák...
És a tovatűnő, lágy akkorddal...
Felhők kúsznak bíbor fodorral...
Fk. Felhők kúsznak
Lk. Bíbor fodorral</p> <p>2. Kl. Bíbor fodorral...</p> <p>3. Kl. Nyíljon meg szíved az égi dalra
Álmaidból ébredj fel világ...!
Tied e három szív drága kincse:
Szeretet, Jóság és Tisztaság...!</p> <p>1. Kl. Maradjatok itt lent velünk
Égi származásu csodás szellemek...!
S mutassátok az utat előre,
Mely elborult egünkön felfelé vezet...!
A szeretet szíve legyen a fáklya
Mely világít minden sötét éjszakán...
S legyen gyámolító kar a jóság szíve.
Mely átvezet könnyeken, szenvedésen
és csatán...!
Legyen a szív tisztaság a cél,
Mely hív és int felénk...!
Ahová mindnyájan törekszünk,
Ahol mind egyet értenénk...!</p> <p>Lk. Csillagok fénye lassan sápad,
Opálos ködök bíborba gyúlnak
Az égbe vezető szivárvány szőnyegen
Éneklő angyalok hada ballag...!</p> <p>Fk. Bíboros ködből szőtt
Szivárvány szőnyegen
Angyalok hada ballag...!</p> <p>1. Kl. Angyalok hada dalolva ballag...!
2. Kl. Szívek dalát zengi a hajnali szél...!
3. Kl. Szívek dalát zengi illatos szél...!
K. K. Szívek dalát zengi illatos, hajnali szél...!
Lk. A szél...!
Fk. A szél...!</p> <p>1. Kl. A szél...
Allandó orgonakiséret.
(Vége.)</p> |
|--|---|

Ahogy ifjú munkatársaink írnak...

Nyílnak már a hóvirágok.

Mi az, amitől, édes dalba kezdett a kis madár?
Mi az, amitől ünneplő színt öltött a busz határ?
Az én szívem is, milyen édes érzéssel van tele.
A tavaszálló vándorfelhő, csábít menjek veled!
Tavaszi! Te vagy... Te drága vendég, kit szívünk
régen vár,

Vig mosolyodtól életre kél erdő, mező, határ.
A kakuk eddig merre járt? Hogy nem hallottuk
szavát,

S most kérdésünkre „Meddig élünk?” Kakuk-
kakuk, kiáll!

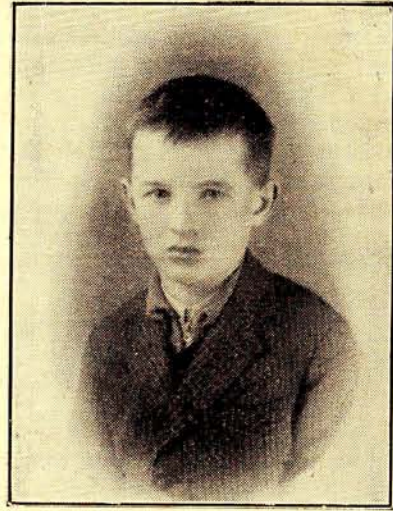
És nyílnak már a hóvirágok, ők bókolnak néked,
Hóvirág s ibolya tavasszal mindig legszebb éked,
És te, mint kegyes jó királynő, ki népét szereti,
E nagy világot, új munkára, mosollyal serkenti.
De ez a munka nem oly nehéz, ez csupa boldogság,
Hisz boldog, ha nőhet a levél és nyílhat a virág.

Hodis Ilyke.

Jager Margitka: G. Duca husvétii rajza.

Bemutakozó.

A legutóbbi számokban mindig csak leányok mutatkoztak be. Még azt gondolná valaki, hogy mi a fiúk, bátortalanok vagyunk és nem merünk, bemutatkozni. Meg kell mentenünk fiúk a becsületet! Mi se maradjunk ki a sorból.

Az én nevem *Balogh Árpád*. Giläu-ban lakunk, ott van édesapáméknak üzletük, de én Cluj-on tanulok, az 5-ös számú el. isk. IV-ik osztályába járok. Minden kis cimborát üdvözlök.

Eszperantó nyelvtanfolyam

Vezeti: Kormos Jenő,

Most ismét szavakat közlünk. Tanuljátok meg és írjátok ki, gyűjtsétek meg őket egy külön kis szógyűjtőbe. Utána már a fordítás nem is lesz nehéz.

Szavak. — Vortoj.

korpo = test
konsisti = állani valamiből
tri = három

(Ne felejtsetek el, hogy idegen ny. iven, s így az eszperantóban is, ez egyenél többet jelentő számnevek mellett álló főneveket mindig többesszámba tesszük! Tehát: Tri partoj = Három rész (három részek).

parto = rész
kapo = fej
trunko = törzs
membro = tag, végtag
distingi = megkülönböztetni
du = kettő, két...
kranio = koponya

haro = haj (de csak egy hajsza! A hajat rendszeren többesszámba tesszük: haroj = hajak. Mert, ugyebár, az ember fején, hacsak nem koszasz, nemcsak egy hajsza van? Hararo-nak, hajatnak is nevezhetjük. Hararo-ja, azaz hajsza természetesen csak egy lehet mindenkinek, tehát ezt egyszámban használjuk. — Az aro-végződésű szavakat ezután tanuljuk.)

MARCELLA NÉNI POSTÁJA

Munkatársainknak, Családszövetségünk tagjainak, kis cimboráinknak kellemes husvéti ünnepeket kívánunk.

Teleky Dezső. A husvéti küldemények megérkeztek. A kakukmadár is rendjén közlésre kerül. — **Nemes Nagy Márta.** A kéziratok beérkeztek, még nem tanulmányoztam át őket, de amint időm lesz, megteszem. — **Bánffy Katinka IV. el. ot.** Sajnálod, hogy a betegséged közbejött, s így a színdarabban nem játszhattál. No, majd játszol egy más alkalommal, ha kedved tartja. Az a fő, hogy visszanyerjed ismét egészségedet. — **Ferdinánd Ferenc IV. el. ot.** Oh, oh! mit kell hallanom, beteg voltál. Dehogy is törölünk ki téged az Uj Cimborák közül. Gyere csak fel amikor időd lesz és mindent rendbe hozunk. Tetszik neked Horváth Sarolta Szerencse fel című regénye. Mindig nagy érdeklődéssel olvasod, mert hiszen te is a fekete országból való vagy. Petrosaniból. A kis cimborákat szeretettel üdvözlöd. — **Papp Mária Magdolna.** Küldöd a megfejtést a 7-ik számból. Ugy látom a buzgó rejtvényfejtők közül való vagy kis Magduskám. Irj máskor is. — **Keresztes Ica III. el. ot.** Bemutakozó leveledből álljanak itt e sorok: „...III-ik elemista vagyok, az állami iskolába járok. Apukám által már több mint egy éve olvasója vagyok az Uj Cimborának. A rejtvényeket nagyon szeretem, meg is fejtem őket.“ Derék kislány vagy Ica. Az írásod is tiszta, rendes, egy hiba sincs benne. A megfejtést átadtam a rovatvezetőnek. — **Ullmann Agi IV. el. ot.** Nem csak, mint rejtvény fejtő cimborá jelentkezel, de egyenesen, mint rejtvény szerkesztő. És, amint látom jók is az új rejtvényeid. Nagyon szeretnél kertészkedni. No, már küldtünk is neked virágmagvakat. Megkaptad-e? — **Hercz Ella IV. el. ot.** Szerencse, hogy megírtad, hogy a rejtvény egyik figurája ló, mert a rovatvezetőnek ugyan-

csak kellett volna törnie a fejét rajta, hogy kitalálja. No nem baj, majd ő átrajzolja. Minden esetre a buzgóságod, a törekvésed látom Elluskám a beküldött munkából. Szeretnél kertészkedni. Nagyon szívesen küldünk neked virágmagvakat. Ugy fogjuk küldeni, hogy egy csomagban küldjük a te neveden, aztán szétosztjátok majd magatok között. Természetesen csak azok kapnak belőle, akik új cimborák. Akiiket most toboroztatok Ullmann Ágival, azoknak is adhattok belőle. Lijátok meg majd, hányan kaptak a magvak közül s kik? — **Jónás Kató IV. el. ot.** A satumare-i kis cimborák most kitétek magukért. De így is van rendjén. Szép, rendes levélkédet nagy tetszéssel olvastam Katókám, de a kis mesét is, amelyet románból fordítottál. Amint hely lesz rá, le is fogjuk közölni. Az új rejtvényedet a rovatvezetőnek átadtam. — **Gross Elza, Olga és Éva.** Ti is az Uj Cimborá satumare-i olvasótáborához tartoztok, még pedig a legrégebbi új cimborákhoz. Külditek a megfejtést és a választ a Jan Wolszky regényének a körkérdésére. A Hercz Elia címére küldött virágmagvak között számotokra is küldünk. — **Gábor Gyurka III. el. ot.** Még most írtál a kis szürke veréb segítségével először az Uj Cimborának. Küldöd mindjárt a rejtvény fejtést is. A kiadóhivatalba utána nézünk, hogy beérkezett-e a befizetett 200 lej.

Rápolthy Jenő I. gimn. oszt. tan. No-no! betegség! Ezt nem szívesen hallom. Remélem már nincs semmi baj. A rajzokat csak küldd be, még a régiak is megvannak. Kíváncsi vagyok, mennyit fejlődöttél? Örülök, hogy az előmeneteled jó. No segítsen az Isten továbbra is! A küldött virágmagvakat megkaptad-e? — **Pap Andor II. g. ot., Lenke V. e. ot. és Zsófia 4 éves.** Oh de kedves levelet küldtetek nekem! Kétszer is elolvastam. S a fénykép, amelyen bemutatkoztok, idevarázsolt mindháromotok mellém. Andort a II. gimnazista, komolyképű bátyót, s a félmosolygós Lenkét. De a kicsi Zsófi is nagyon élethű a képen. Na örülök, hogy megismertelek benneteket.

Daloljatok kis cimborák.

(A Zizi c meseoperettből.)

Városfalcsás tündér dala.

Föld felnyitja ajkát, öröme táncol minden tündér lány, légye ha
 zúgott párnát a szél, töllel mesélt, állatos itt a világ szép párnán
 jött hat a táncba, füzül magunkéig láncba, kérd virággal roba
 itt minden, op minden világon, szép itt a világ, szép párnán, itt ké láncba
 füzül magunkéig láncba, kérd virággal roba, minden, op minden világon, szép itt a világ

FEJTŐRŐ

Keresztrejtvény.

Beküldte: Gr. Bethlen Katinka.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
10					11			12
13				14	15		16	
17			18		19			
	20				21		22	
23	24		25		26		27	
28					29			
30		31	32		33			
34	35				36			37
	38				39			40
	41				42			
	43				44			45

Vízszintes sorok: 1. Észak-amerikai állam. 6. Európai hegység. 10. Leánynév. 11. Gazdája, parancsolója. 12. Sir. 13. Hógörgeteg. 15. Leánynév. 17. R-el, két egyidős testvér. 18. Sötét, szűk helység. 19. Haragszik. 20. Idegen fiúnév, fon. 21. Vissza: időhatározó. 22. Olasz folyó. 23. ARL. 25. Gáz mássalhangzói. 26. Köszönési forma. 27. Távolodás jelzője. 28. ...gara. 29. F-el, vendégl. 30. Dug mássalhangzói. 31. Költői műfaj. 33. A költő teszi. 34. A ló szájába teszik. 36. Háziállat. 38. Vallásrövidítés. 39. Francia folyó. 40. Kicsinyítő képző. 41. Becenév. 42. Főétkezés. 43. Fa része. 44. Rangjelző. 45. Nem tavalyi.

Függőleges sorok: 1. Afrika legmagasabb hegyesúcsa. 2. Forma. 3. Elbeszélés. 4. Leány becenév. (nyelvt. h.) 5. Német kikötőváros. 6. Menyasszony. (ék. h.) 7. Tó. 8. Különleges cipőkészítő. 9. Helyhatározói kérdés. 14. Világrész. 16. Vissza: szid. 21. Öregember. 24. Balti államok fővárosainak egyike. 31. Dalia, vitéz. 32. IL. 35. Banat-i csatorna. 36. Duplázva, leánynév. 37. Engedi utolsó betűi. 40. Vissza: eé, eé, eé.

Megfejtésül beküldendő: Vízszintes: 1, 13 és 42. Függőleges: 1, 3, 5, 14 és 31.

2. Betűrejtvény.

Beküldte: Fitori Zoltán, VI. el. o. tan. Cluj.

sz
é perzsel + ó

Megfejtési határidő: 1937 április 10. A megfejtők között ajándékokat sorsolunk ki.

Az 5-ik számban közölt rejtvények megfejtése: 1. Betűrejtvény: Szemes kocs. 2. Földrajzi pótlórejtvény: Madagaszkár.

A 6-ik számban közölt rejtvények megfejtése: 1. Betűrejtvény: Se kint, se bent. 2. Név-rejtvény: Fellegvár.

Megfejtést küldtek be: Kovács Magda, Szóts Huba Levente, Szabó Edit, Bartha Béla és Magduska, Simonffy Imre, Léderer Éva, Szép Ella, Miske Buba, Szörényi Éva, Ullmann Agi, Petrovai Szabolcs, Bogdán Pista, Reha Bertalan, Szekernyés Márton és István, Reiff Jancsi és Pisti, Tanka Geyza és Török Zoltán.

Jutalomban részesültek: Szóts Huba Levente és Miske Buba.

Boldog húsvéti ünnepeket kíván minden kis cimborának a ROVATVEZETŐ BÁCSI.

KIADÓ BÁCSI POSTÁJA

Az utóbbi hetekben a következő előfizetések folytak be:

Satumare: Mózes Karesi 50, Ressmann Baba 50, Zatlókál Kató 50, Loy József 50, Szkiva Klárka 170, Wohl Ági 50, Bán Tamás 50, Novák Jancsi 50, Takács Attila 50, Kaufmann Aliz és Pityu 50, Lévy Józsefné 128, Csendes Ivánka 50, Grósz Olga 100, Reiter Ági 50, Sztojka Tibi 50, Kalmár Imre 50, Hegedüs Évi 50, Hadady Lala és Tibi 85, Glük Bandi 50, Mihalik Károly 50, Szabó Józsika 100, Timár Ipartársulat 200, Demkő Kató 50, Jakab Ica 50, Mezei Bözsike 50, Berger Ancika 100, Molnár Erzsike, Blága István, Sós Sándor, Gyügyei Zsiga és Karesi, Bakos Mária, Fuchs Zsuzsanna, Csáki Ica, Reha Bertalan, Moskovits Sári, Balogh Anti és Bözsike, Kiss Dezső, Reszler Kató, Tóthfalussy Béci, Pobozy István, Saja Ida, Grósz Anci, Kósa Gabi és Attila, Moldován Tibi, Bódis Rózsika, Iczkovits Tibi, Erőss Ági, Kiss Gizike, Vadnai Margitka, Harstein Viktor, Klein Ella.

Cluj: Bonyhai Évi 50, Muntyán István 50, Lakatos Géza 50, br. Bánffy Mária 200, Keresztesné Kálmán Juliska 200, Stössel Kató 50, Rezik Aliz 50, Bakk László 200, Gergely Manyi 50, Deésy Zoltán, Fogarassy Elemér 50, Stroe Magdus 50, Kenderessy Miklós 100, Baesenszki testvérek 50, Winkelmayer Margit 50, Radványi Józsika 50.

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre 100 lej. A Családszövetség tagjainak 160 lej és 10 lej portó. Egyes szám ára 6 lej. Magyarországon 12 p., Jugoszláviában 150 dinár, Csehszlovákiában 60 ek. Amerikában 300 lej.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA.

Főmunkatársak:
TELEKY DEZSŐ és SIMON SANDOR.

Minden cikkért a szerzője felelős.

Kiadja: a Minerva Nyomdai Műintézet R.-T. Cluj.